UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri tres

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Testimonia ex sacra scriptura idem probantia ca.xxi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Visual Library

Valerianꝰ qui cū Gallieno regnauit captꝰ eſt a Pacoro Parthorū
rege non occiſus ſtatiʒ, ſed ad diuturnā mortē reſeruatꝰ. erat eniʒ ei
equū aſcendēti ſcabelluʒ pedū, q̄d aliter dꝛ ſuppedaneū. Sed q̄d ꝑ-
go tyrānoꝝ cędes recēſere: verſu illo Satyrico cōcludendū. Ad ge
neꝝ Cereris ſine cęde et ſanguine, pauci Deſcendunt reges, et ſicca
morte tyranni. Hic citari poſſʒ Antimachꝰ poeta gręcus, qui cum
dolorē ſuuʒ quē a morte chariſſimę cōiugis Lyſidices concœperat
emollire vellet, elegiā ſcripſit, in qua calamitates oēs herouʒ altius
repetēs numerauit, ſed ad preſens iſta ſufficiāt. Hęc aūt dicta ſunt
vt memineris breue ꝛ iterciſuʒ eſſe ōne quod in hac vita nos allicit,
lōguʒ et ꝑhenne oīne q̄d cruciat, nā vt poeta inq̄t. Nulla eſt ſincera
voluptas, et dulcedini ſemꝑ amaritudo ꝑmixta eſt, q̄d Homerꝰ po-
eta clariſſimus innuit cuʒ dicit. In limine Jouis duo dolia poſita,
vnuʒ mellis, alteꝝ fellis plenuʒ, et ſingulis animabꝰ e cœlo in corpo
ra deſcendētibus, ex vtroqʒ dolio portionem dari

Teſtimonia ex ſacra ſcptura idē ꝓbātia Ca. xxi.

His atteſtat̄ q̄d in Pſalmo dꝛ: Vidi impiuʒ ſuperexaltatuʒ ꝛ
excelſuʒ ſuꝑ cędros libani, et trāſiui et ecce nō erat. Et iterū
Viri ſanguinū ꝛ doloſi nō dimidiabūt dies ſuos, et ſi aliqn̄ proſpe-
ro negotioꝝ curſu lętātur, ſi peccare nō deſinunt, verificat̄ in eis q̄d
Claudia. inq̄t Tollūtur in altū. Vt lapſu grauiore ruāt. Et in pſal-
mo dꝛ. Tu ꝟo deus deduces eos in puteuʒ interitꝰ. Audire, nō pi-
geat q̄d in alio ſanctiſſimꝰ Dauid de hoc peſſimo hoīm gn̄e ſit locu-
tus, et quibus eos ꝟbis inſectet̄. Sic eñ inq̄t. Quid gl'iaris in mali
cia, q̄ potens es in iniquitate: Tota die iniuſticiaʒ cogitauit lingua
tua, ſicut nouacula acuta feciſti doluʒ. Dilexiſti maliciā ſuꝑ bonita
tē, iniq̄tateʒ magis loqui qʒ ęquitatē. Dilexiſti ꝟba pręcipitationis
linguā doloſaʒ. Propterea deꝰ ſubuertet te in fineʒ, euellet te et reli-
gabit ac trāſmigrare te faciet a tabernaculo tuo, et radiceʒ tuā de ter
ra viuētiuʒ. Videbūt iuſti et timebūt et, ſuꝑ euʒ ridebunt et dicent.
Ecce homo qui nō poſuit deuʒ adiutorē ſuuʒ, Sed ſperauit in mul

titudine diuitiaꝝ ſuaꝝ, ⁊ ꝑualuit in vanitate ſua. Hactenus Dauid
alibi quoqꝫ dt. Inimici aũt dñi mox vt honorificati fuerint ⁊ exaltati,
deficiẽtes quẽadmoduz fum⁹ deficiẽt. Hmõi homĩes igiť duz ſe im
pune peccare aduertũt, dũ patiẽtia dei male vtũtur, dũ cõm:b⁹ libidi
nib⁹ ſuis ꝑfruũtur, deuz negãt, ꝓuidentiã irridẽt, genus aliud vitę
nõ putãt, et perſuaſi aĩam interire cũ corꝑe, poſt mortẽ nihil nos fu-
turos exiſtimãt imo et deſiderãt, ne cõmiſſoꝝ ſcelerum pœnas luãt.
Idcirco dr in pſalmo. Homo cuz in honore eſſet non itellexit, cõpa-
ratus eſt iumẽtis inſipiẽtibus, et ſimilis fact⁹ eſt illis

De hominis excellentia Ca. xxij.

VIde queſo, quod iã diu tñ vidiſſe te credo: Sed recole modo
in quãta excellẽtia cõſtitutus eſt homo, vt ꝑcipias ꝙ̃ ingra-
tus ſit Deo, q̊ paſſiz ꝓſtituit ſe diabolo. Eſt eñi tãtę perſpicacitatis
ſuapte natura hõ, vt ingenio ſuo diſciplinas oĩes ac artes excuderit
At quomõ id factuz Ariſtotelis in primo libro methaphiſicę indi-
cat dicẽs. Hominem cui ociũ ſuppetebat, poſtꝙ̃ ſepe periclitatis in
rebus ac cõminus notis diu ſe exercuit et acta ac euẽta memoria col
legit, feciſſe artes atqꝫ diſciplinas et hoc nihil eſt aliud. ꝙ̃ quod A.
Belli⁹ refert dixiſſe Afraniuz poetã in togata cuius hi verſus ſunt.
Uſus me genuit, mr̃ peperit memoria, Sophiã vocant me Graij,
vos ſapientiaz. Sed Ariſtotelis ſectatores et pręſertiz Euſtrati⁹ in
ethica ꝓſecuti ſunt dicẽtes, Ex his q̃ eodez mõ neceſſario ſemꝑ eue
niunt, ꝓdijſſe ſcientiã, a cuius regulis nihil excipiť. Ex his ṽo quae
nõ ſemper ſed tñ vt plurimũ accidunt artẽ factam, quã quia multas
exceptiones admittit. et fallere interduz videť artificez, dixit Aga-
thõ fortunę amicaz, At quę ſepe fiũt nec tñ vt plurimũ, ſub artẽ re-
digi nequiuiſſe, ſed circa ea ṽſari prudentiã, de his oĩes cõſultando
deliberãt. Quę aũt per quã raro apparẽt neqꝫ ſciẽ, neqꝫ arti, neqꝫ cõ
ſilio ſubdita caſui ac fortunę reliquerũt, Hęc igiť ſunt humanę ꝑſpi
cacitatis indicia, quę Plini⁹ natural' hiſtoriae lib. vij. capite lvi. Jo-
annes etiaz Tortelli⁹ in dictione Horologiũ, tribuẽtes ſua inuenta